

IN DIEP ALLEENZIJN

ALLEEN

De kus

In de hof
van olijven
striede
de kus
van de dood
Jezus' wang.

In de hof
van verrijzenis
streeelde
de kus
van het leven
Jezus' wang.

Illustraties:

Harrie Sterk (1913-1991)

Kruisweg in de kerk
van de Goede Herder
te St. Oedenrode

Cornelus van het Kruis

Toen hij gestorven was
liet hij zijn kruisbeeld na:
Jezus de levende aan het kruis,
roepend 'God, mijn God,
waarom hebt Gij mij verlaten'!

Jezus, gemaakt door een invalide
kunstenaar die al zijn leed
uitsneed in een stuk hout,
Jezus de lijdende die woonde
in de kluis van een Kartuizer.

Waardoor toch was de borst
van Jezus, zijn hoofd zijn mond
zo donkereiken bruin gekleurd
terwijl zijn lichaam gewoon
lichteiken was gebleven?

O hoe ontelbare keren had hij
Jezus met bevende mond gekust
en mengden zijn gebeden zich met
tranen als hij zei 'ik hou van jou,
Jezus, lieve zoon van God'.

Cornelus van het Kruis werd hij,
zij troostten zich aan elkaar,
wanneer hij bad: God, neem
mijn lichaam en mijn ziel,
ik bemin je zo. O liefde!

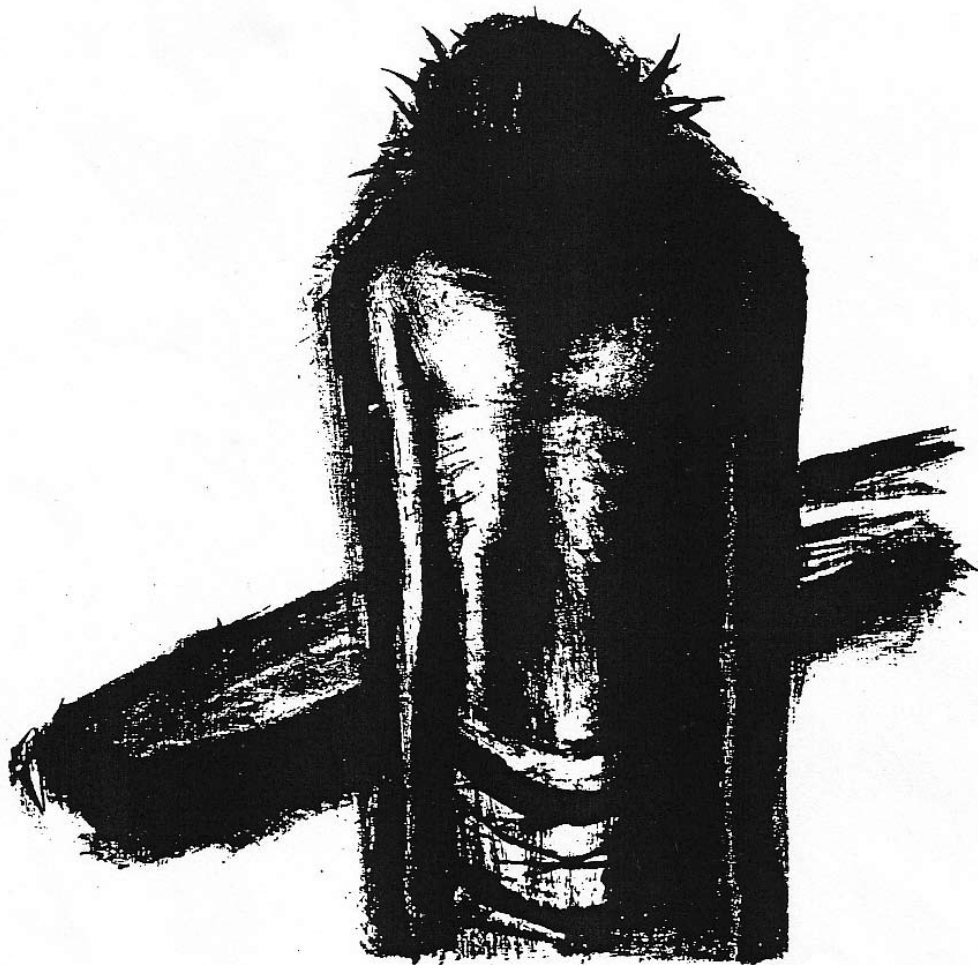
Ramos olivarum

(Joh. 12, 13)

Bij de intocht van Jezus
in Jerusalem op de Olijfberg
werd hem koninklijke hulde gebracht.
'Gezegende Koning' riep men uit.
Maar Jezus ging op een ezel zitten.

Koningen worden met
wuivende palmtakken
als hoogheden toegejuicht,
koningen van macht en pracht
waarvoor de mensen knielen.

Maar voor deze koning
van de dienstbaarheid
wuijden geen waaierende takken
van hoge palmbomen - ook geen
buxus-takjes als op Palmzondag.

Met takken van de nederige
dienstbare bomen in het veld
werd hij begroet en zie:
de olijfbomen schudden hun kostbare
takken los voor deze ongekroonde koning.

Je plukt of rukt niet zomaar
een olijftak af - dat is tegelijk
een handvol olijven minder
dit jaar en alle volgende jaren.
Olijven zijn de olie van het leven!

De olijfbomen uit de oude hoven
bloesemend in het jonge lover
bogen en bewogen toen de kinderen
van de Hebreëen in hen klommen
en 'Hosanna' riepen.

Zilveren schoonheden zijn
olijfbomen in de gaarden
sierlijk en vormeigen
langzame groeiers
vruchtbomen vooral.

Voor de intocht van Jezus waren zij
het decor van zijn waardigheid.
Zij geurden naar de olie
waarmee hij zou worden gebalsemd.
Reeds waren de olijven rijp.

Wist Jezus toen al
dat hij enige dagen later
op de Olijfberg neer zou storten
en in totale ontredde en angst
uit zou roepen 'Vader' 'O mijn Vader'?

Goede Week

Week die goed en stil genoemd wordt terwijl het allerslechtste en gewelddadigste herdacht wordt wat een mens maar kan overkomen.

Week vol tegenstrijdigheden waarin Jezus zijn vreugde uitzingt in het hogepriesterlijk gebed terwijl hij de verrader onderweg weet.

Week van uiterste eenheid en liefde met zijn Vader om wie hij enige uren later wanhopig zou roepen in allergrootste verlatenheid.

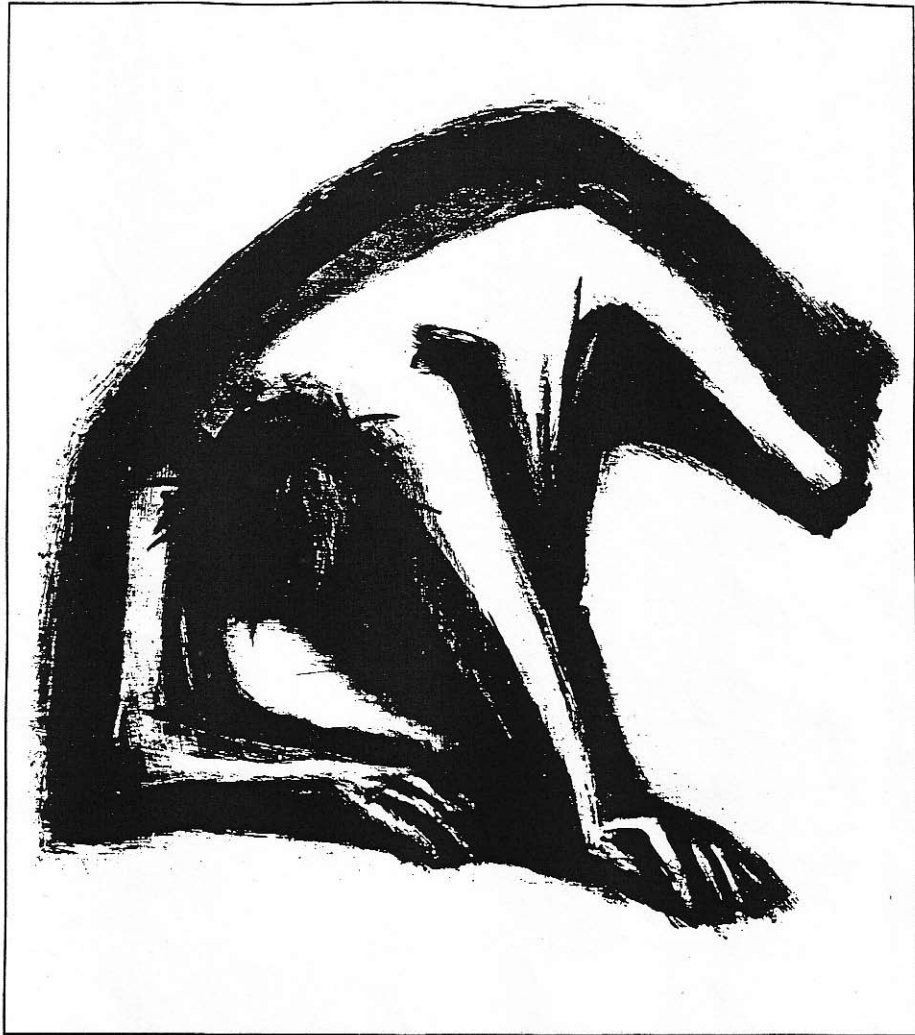

Wanneer het Goede Vrijdag is
kan je een onvergelijkbaar diepe
zielevreugde geschonken worden
in de vereenzelviging met Jezus.

Als je hart meeslaat van liefde
en eindeloze deernis om de pijn
en eenzaamheid van wie je lief is
sterf je zelf uit liefde mee.

Troosten en getroost worden
de beker van verdriet drinken
met wie je liefde deelt
is vreugde van een eigen orde.

Dan kan het gebeuren dat je op
Paasmorgen staande in het eerste
lichten van de rijzende zon
Jezus voor je ziet staan.

Dan kan je hart volstromen van
vreugde om het verrezen leven
omdat je voelt dat God wandelt
in de tuin van het eerste begin.

Maar dan kan ook in volle zon
de leegte de tuin moeten vullen
als er niemand is die je aanziet
en je noemt bij je naam.

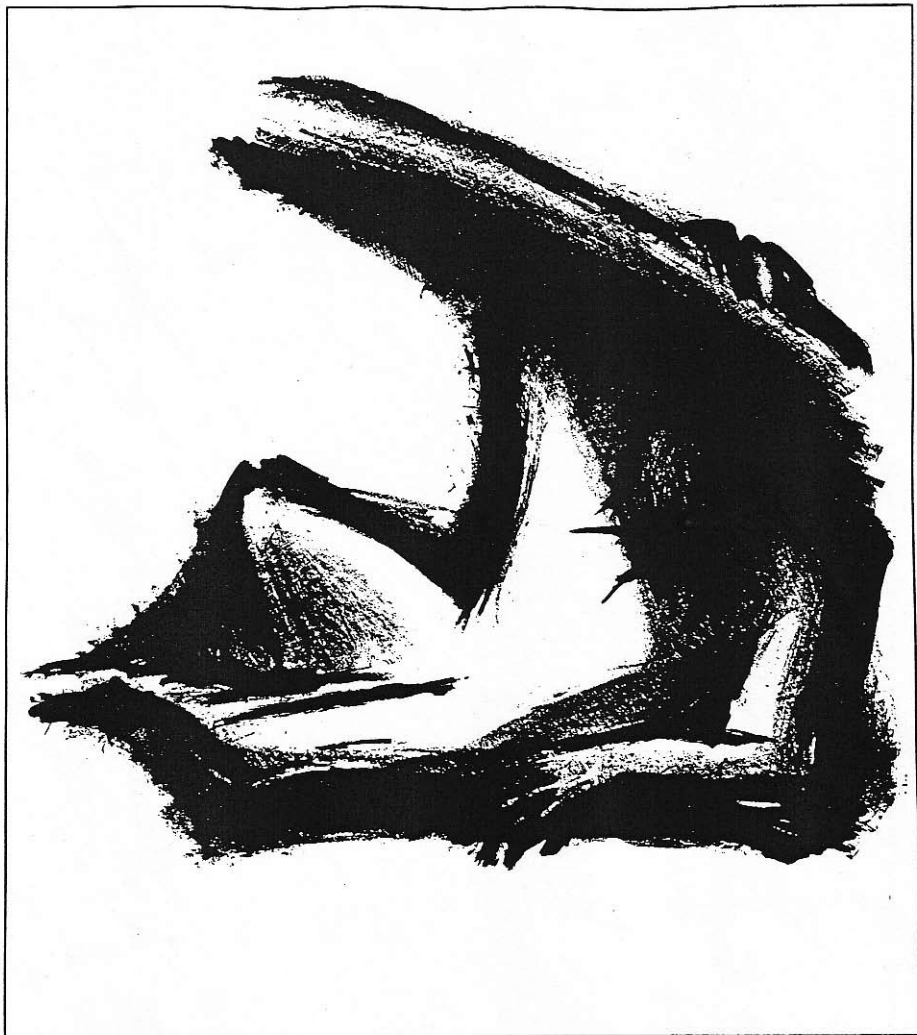

Teken van tegenspraak

Jezus alleen in de tempel
temidden van hen
die geloofden met het hoofd.
Drie dagen het hart op de tong.
Maar zijn ouders dodelijk ongerust
als was hij drie dagen dood.
Woorden van tegenspraak:
je weet toch,
dat ik een andere vader heb
en dat ik thuis moest zijn.

Drie dagen tussen
dood en verrijzenis.
Zijn leven een teken
van tegenspraak.
Zijn sterven een teken
van tegenspraak.
Zijn verrijzen een teken
van tegenspraak.
Tekenen van tegenspraak
wie in hem gelooft.

Woorden van tegenspraak
tot het einde toe:
huil niet om mij
maar om je kinderen.
Dan riep hij uit: mijn God,
waarom hebt Gij mij verlaten?
En staande in het nieuwe licht
zei hij: mijn vriend,
leg je hand in mijn zij
en verrijs uit je ongelooft.

Tot de dood toe
werd hij vastgespijkerd
op het laatste oordeel:
je bent een tovenaars,
een volksmisleider,
een ketter,
een bezetene,
een godslasteraar
door je te noemen
zoon van God.

Mensen kruisigen elkaar
en spijkeren elkaar vast
op veroordelen:
je bent een marxist,
een anarchist,
een homo,
een homeopaat,
een naïeveling
door je te noemen
kind van God.

Christus wordt dagelijks
opnieuw gekruisigd,
telkens wanneer iemands lot
wordt beklonken.
Maar als de Geest
alle tongen en talen
heeft bevrijd,
zullen mensen eigen wegen gaan
en eigen woorden mogen spreken,
om recht voor God te staan.

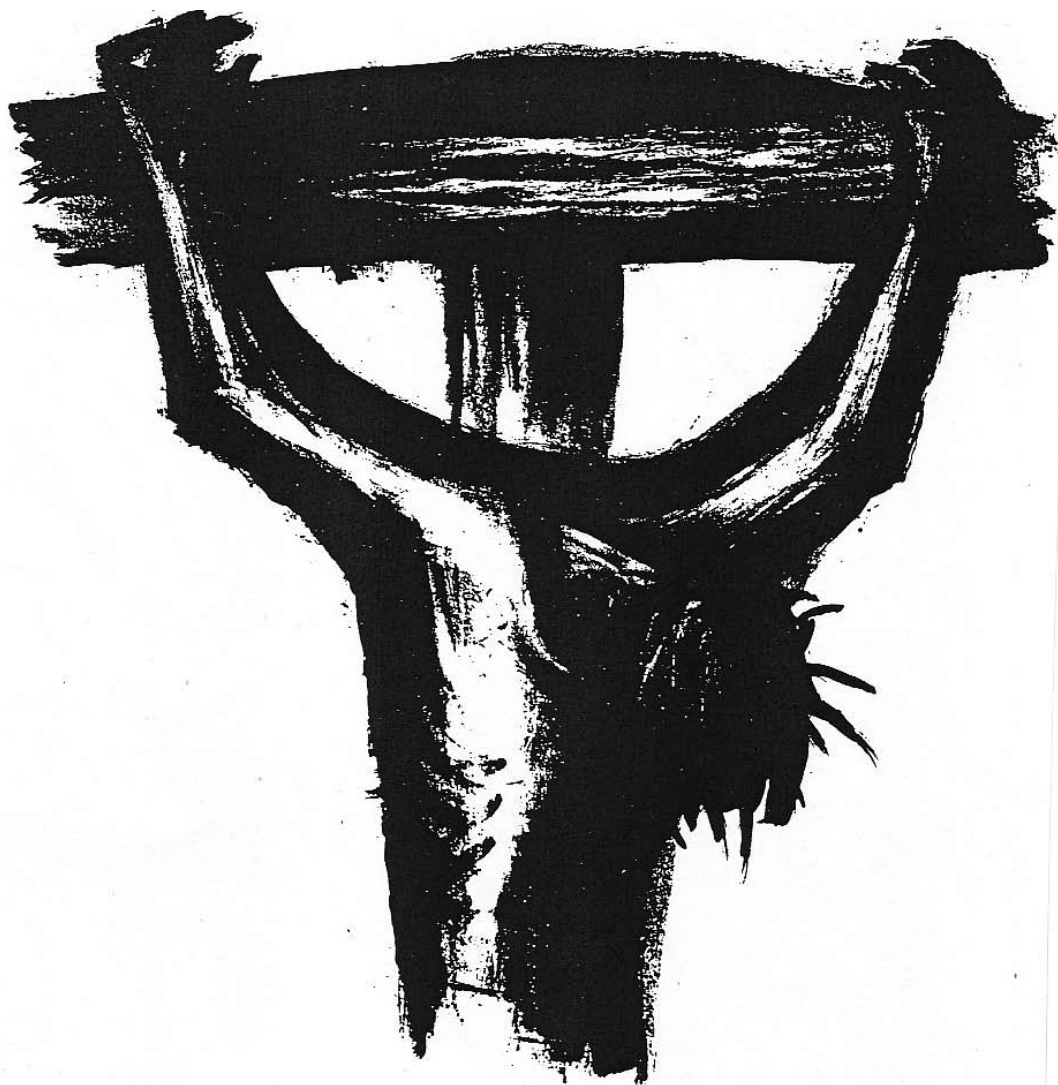

'Zie, ik maak alles nieuw'

(Apocalyps 21, 5)

Gebogen over een dode
hoor ik de boodschap
uit de eeuwigheid.

'Zie mij aan
ik ben niet meer
wie ik was,
ik ben meer
dan wie ik was -
de hemel
juicht in mij,
God draagt mij
door hemelsferen
en kust mij
telkens weer.
De schoonheid
van God is in mij
overgestroomd.
God mint mij,
zo mooi als ik nu
geworden ben,
meer dan zichzelf.
Ik stroom over
van geluk'.

Gebogen over deze stroom
van licht, begrijp ik
het leven en de dood.

'Sterven is losgemaakt
worden van contingentie:
de gebondenheid aan
het gedeeltelijke,
het manke en defecte,
de samenhang van
licht en duisternis.
Sterven is bevrijd worden
van de bepalingen van
afkomst en omstandigheden,
van plaats en tijd.
Sterven is ontdaan worden
van dode delen zelf
en bijkomstigheid, -
van het sleetse
van lichamelijkheid,
de lijdelijkheid
en gestorvenheid
van het aardebestaan.
Sterven is verrijzen'.

Gebogen over een geschoonde
herborene aanbid ik
God in de mens.

**God, ik heb vertrouwen op U
ik vertrouw U**

Lijdenspsalm

Eeuwige vertrouwbare trouwe God
want vol van wijsheid en liefde,
toch is mijn vertrouwen op U niet
onwankelbaar - soms wankel ik:
als mijn inzicht verduistert en
in mij de bron van liefde opdroogt.

Lichtende lieve wijsheid, maak mij
zo wijs dat ik niet zomaar blind
en blindelings op U vertrouw: immers
U leeft uw eigen lot en noodlot
in mij, in uw schepping - onontkoombaar
onveranderlijk, onverbiddelijk.

Ik blijf op U vertrouwen, God,
ook al vertrouw ik U mijn lot niet toe.
Ik weet dat uw lot en mijn lot
in handen van mensen ligt,
dat ik het zelf moet doen omdat U
anders machteloos bent in mij.

In dit uur worden overal ter wereld
mensen gemarteld zonder dat U er bij bent,
zonder dat U zich op de geweldenaren
stort met vernietigende kracht.
U bent er niet, nooit is er een woord
van troost alsof U niet bestaat.

Ik weet alleen dat er tegenover een zee
van ellende, een poel van pijn en verdriet
een oceaan van oneindig geluk moet zijn.
O God, overstroom allen die dood gaan
van ellende als eersten boven allen
met uw liefde in een allertederst omarmen.

Passie Pasen

omdat ik het
heb horen zeggen,
omdat ik het
gelezen heb
weet ik dat je
als mens
onder ons
geleefd hebt

omdat gezegd en
geschreven is
dat je verrezen bent
uit de dood
geloof ik
dat je nu ergens
als mens
leeft en bestaat

daarom beleef ik
vandaag, deze week
je leven, je sterven
en verrijzen
in allertederste
allerdiepste herinnering
aan jou, de mens
die je was en bent

daarom voel ik mij
één met jou
en omarm ik je
gestorven en verrezen
lichaam en zijn
onze zielen één
op aarde zoals
in de hemel